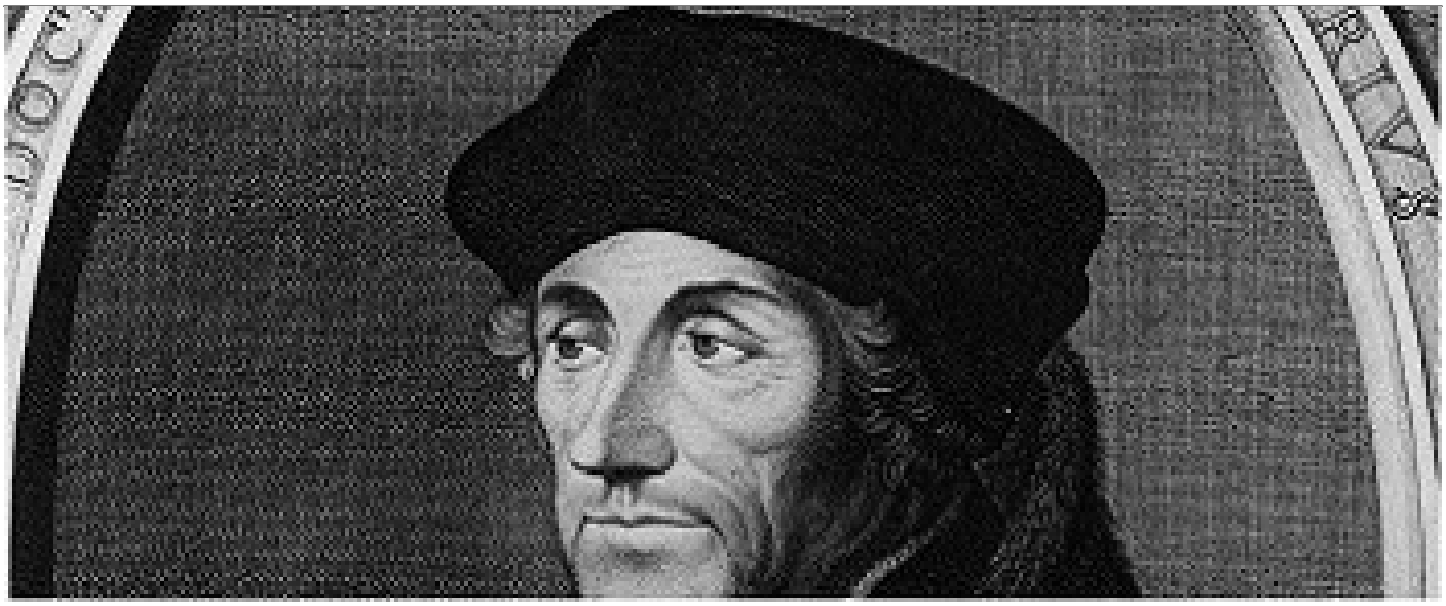

Investigar?

Autor: Jordi Llovet
Data de publicació: 20-06-2019

Unes curioses reflexions del professor Jordi Llovet al diari 'Ara' del 5 de maig d'enguany. La investigació "no acaba de tenir sentit en el camp de les humanitats". És així? No hi ha punts foscos? De debò que no "se sap exactament què més queda per investigar i escorcollar en aquest terreny concret"? Els investigadors en lletres no fan cap bé a la societat? Nova Història demana que llegiu l'article i opineu.

Erasme
Fa pocs dies, la premsa publicava una notícia emanada del departament d'Universitats de l'Estat en què s'instava els professors universitaris de tot el país a investigar. És sabut que el desenvolupament d'una economia nacional o estatal, tant se val, depèn en bona mesura de la capacitat dels seus quadres més preparats de desenvolupar el coneixement de les seves disciplines i d'investigar tant com es pugui per ser prou competents en un mercat i en un món globalitzats, com és el nostre cas.

Els professors que no investiguin no seran premiats amb cap privilegi, cap prebenda, cap benefici d'aquells que a les universitats s'atorguen cada tres, cinc o sis anys, i que en certs casos assenyalen la frontera entre encendre la calefacció o posar-se un, dos o tres jerseis a casa. La mesura és escassament discutible en el cas dels professors de totes les àrees tècniques i científiques, i potser unes quantes més. Però aquest terme, investigació, no acaba de tenir sentit en el camp de les humanitats. Com que aquestes normes ministerials sempre neixen amb el pensament posat en les àrees que acabem de dir, s'estenen fins al camp de les lletres, sense més ni més, sense que ningú s'aturi a pensar què vol dir exactament això d' investigar en el camp de les lletres.

Un professor de lletres farà manuals per als estudiants, estudiarà a fons un període històric, un autor o una obra dels terrenys de la història, la filosofia i la filologia. Però això no vol dir investigar; més aviat vol dir llegir molt, estudiar i

postular una sèrie de tesis que no tenen res a veure ni amb la teoria de la relativitat ni amb la teoria gravitatòria ni amb el càncer, aspectes que sí que van necessitar o necessiten un esforç d'investigació per part dels professionals corresponents.

La contaminació de la metodologia de la ciència en el camp de les humanitats ha portat, però, a aquest disbarat que acabem de comentar. Després que els humanistes, de Petrarca a Valla i Erasme, van descobrir quasi tot el llegat mig oblidat de les lletres d'Israel, de Grècia i Roma, un ja no sap exactament què més queda per investigar i escorcollar en aquest terreny concret. Un professor que agafa la poesia d'Ausiàs March, o el Quijote, o la Metafísica d'Aristòtil, no actua segons la metodologia de la investigació científica, sinó d'acord amb l'anàlisi, les hipòtesis, la intel·ligència i un resultat final. Tot això haurà estat fruit de l'estudi, la paciència i la vocació que escau als humanistes.

Per això convindria convèncer els ministeris i departaments que s'ocupen d'aquesta qüestió del fet que a un professor de lletres no se li pot demanar que investigui: només se li pot demanar, i ja és molt, que sigui un bon professor, que llegeixi i que estudiï. I si, de passada, vol escriure un llibre, que l'escrigui, encara que el més probable és que no interessi a gairebé ningú ni faci cap bé a la societat, com sí que ho fan les investigacions en moltes altres àrees.

MINÚCIES
11/05/2019
JORDI LLOVET
https://llegim.ara.cat/opinio/Investigar_0_2231776822.html